

Hvorfor menneskeheden eksisterer

Først og fremmest vil jeg gerne benytte det kinesiske nytår til at hilse på alle!

I anledningen af nytåret burde man egentlig sige et par velkomstord, som alle kan lide at høre. Men jeg kan se, at faren nærmer sig menneskeheden skridt for skridt. Derfor har guderne og buddhaerne bedt mig om at sige et par ord til alle levende væsener i verden, som guderne ønsker at fortælle dem. Hvert ord afslører himmelske hemmeligheder, og formålet er, at lade mennesker kende sandheden og få endnu en mulighed for at blive frelst.

Hvorfor eksisterer menneskeheden? Kosmos gennemgår fire langvarige faser fra sin skabelse til sin afslutning: dannelse, stabilitet, forfald og udslettelse. Så snart kosmos når afslutningen af den sidste fase, dvs. udslettelsesfasen, vil alt i de kosmiske legemer, herunder det univers, vi lever i, blive fuldstændig opløst på et øjeblik! Alle liv vil blive fuldstændig tilintetgjort!

Når et menneske dør, er det kun kroppen på overfladen, der er i forfald og er blevet gammel, mens hans oprindelige sjæl (hans sande selv er ikke død)—vil reinkarnere i det næste liv. Universet har dannelse, stabilitet, forfald og udslettelse, og mennesker har fødsel, aldring, sygdom og død. Dette er universets love. Selv guder gennemgår denne proces, blot tager det meget lang tid, og de større guder gennemgår en endnu længere proces. For dem er liv og død fri for smerte, og de gennemlever denne proces med klar bevidsthed, som om de tog en anden jakke på. Med andre ord vil væsenerne ikke dø under normale omstændigheder. Men når universet og de kosmiske legemer opløses i det sidste stadie af dannelse, stabilitet, forfald og udslettelse, vil væsenerne ikke længere reinkarnere. Alle levende væsener og materie vil ikke længere eksistere, men vil nedbrydes til støv. Alt vender tilbage til tomhedens tilstand. I øjeblikket oplever den menneskelige verden den sidste fase af udslettelse i processen af dannelse, stabilitet, forfald og udslettelse. I den sidste fase er alting blevet værre og står derfor over for udslettelse, og det er derfor, at det nuværende samfund er så kaotisk. De kaotiske fænomener omfatter manglen på godhjertede tanker blandt mennesker, promiskuitet, psykopati, stofmisbrug og afvisning af troen på guder, osv. Dette er uundgåeligt, når de kosmiske legemer går ind i den sidste fase; det er nu engang nået til dette tidspunkt.

Skaberen værdsætter guderne og de mange godhjertede og vidunderlige væsener, såvel som de vidunderlige skabninger i de kosmiske legemer. Derfor tog han i begyndelsen af forfaldsfasen nogle guder med til det yderste lag af de kosmiske legemer (det såkaldte ud over Fa-verden), hvor der ikke var guder og skabte Jorden. Jorden kunne imidlertid ikke eksistere alene, da der skal være en passende kosmisk struktur for at danne et kredsløbssystem af liv og biologiske organismer. Derfor skabte Skaberen et stort område

uden for Jorden, som guderne kaldte for de Tre Verdener. Før tiden med frelse går ind i den sidste fase, må ingen guder, uanset hvor mægtige de end er, komme ind i eller forlade de Tre Verdener efter behag uden skaberens tilladelse. De Tre Verdener er opdelt i tre hovedniveauer: Det niveau, som alle levende væsener på Jorden befinder sig på, herunder menneskeheden, kaldet Begærets Verden (*yu*). Over dette ligger det andet niveau, Formens Verden (*se*). Og endnu højere oppe er den Formløse Verden (*wu se*). Hver verden er højere og smukkere end den under, men ingen kan sammenlignes med de mange himmelske riger i Fa-verden og udover Fa-verden. Himlen, som folk ofte taler om, er faktisk himlen inden for Formens Verden og den Formløse Verden. Da hver verden består af ti planer, har de Tre Verdener i alt 33 planer (inklusive de Tre Verdener). Menneskeheden befinder sig i Begærets Verden, som er det laveste niveau, hvor miljøet er allerhårdest. Menneskelivet er smertefuldt og kort, og det mest forfærdelige er, at der ikke findes nogen retskafne principper i den menneskelige verden. Menneskets principper er modsatte af dem i kosmos (med undtagelse af de Fa-principper, som guderne har lært menneskene). For eksempel er ideer som at sejrherren bliver konge, at erobre verden med magt, og at de stærke er helte, i gudernes øjne ikke retskafne principper, da magt opnås gennem mord og røveri. Universet og guderne vil ikke handle sådan, men i den menneskelige verden er det nødvendigt at der handles sådan, da det er principperne i den menneskelige verden, som er de “modsatte principper” sammenlignet med universets principper. Derfor må man “kultivere” sig selv i overensstemmelse med retskafne principper for at vende tilbage til himlen. Nogle mennesker synes egentlig at det er meget godt, når det går dem en smule bedre end andre, så de har det ret godt med det. Dette er en sammenligning mellem mennesker i denne verden. I virkeligheden lever alle i universets affaldsbunke—intet andet. De Tre Verdener er skabt i det yderste lag af kosmos, som består af de laveste, groveste og mest beskidte partikler, som molekyler og atomer. I gudernes øjne er dette stedet, hvor universets affald bortskaffes. Derfor betragter guderne partiklerne på molekylernes plan som jord, som er det laveste sted. Dette er den oprindelige betydning af det religiøse udtryk “Gud skabte mennesker af jord.” Faktisk skabte Gud menneskene af substanser fra det lag, der består af molekyler.

Da guderne skabte mennesker, var det på Skaberens bud og han bad dem om at skabe mennesker med forskelligt udseende i deres eget billede. Derfor findes der mennesker af den hvide race, den gule race, den sorte race, og så videre. Deres eneste forskel er i den ydre form, mens deres iboende liv alle blev givet af Skaberen, og derfor deler de fælles værdier. Formålet med at Skaberen bad guderne om at skabe mennesker, var for at han kunne bruge dem i den afsluttende fase til at frelse alle levende væsener i kosmos, herunder alle guder.

Hvorfor bad Skaberen de mange guder om at skabe menneskene i et så lavt og forfærdeligt miljø? Fordi dette er det laveste niveau i kosmos og det mest smertefulde sted. Kun gennem lidelse kan man kultivere sig, og kun gennem lidelse kan man eliminere sin syndige karma.

Hvis et menneske selv i lidelse kan forblive godhjertet, er taknemmelig og forsøger at være et godt menneske, er han i færd med at højne sig selv. Derudover går processen med frelse nedefra og op, den må starte helt fra bunden. Livet her er hårdt. Der kan være interessekonflikter mellem mennesker. Hertil kommer det barske naturlige miljø. Og mennesker skal arbejde hårdt mentalt og fysisk og så videre for at overleve. Alt dette giver mennesker muligheden for at højne sig selv og eliminere deres syndige karma. Det er sikkert, at man i lidelse kan eliminere sin karma. Hvis en person i lidelse og konflikter kan forblive godhjertet, vil han akkumulere dyd, så hans niveau i livet højnes.

Med ankomsten af den moderne tidsalder havde Skaberen planer om at bruge den menneskelige krop til at frelse levende væsener i universet. Mange guder blev inkarneret som mennesker og de fleste sjæle, der oprindeligt befandt sig i de menneskelige kroppe, blev erstattet af dem. Og sådan blev de oprindelige sjæle i menneskekroppene for størstedelen erstattet af mennesker inkarneret fra "guder." Med menneskelige kroppe kan de udholde lidelse og derved eliminere deres syndige karma. Samtidig kan de højne sig selv, når de i omgivelser, hvor der ikke findes retskafne principper, stadig kan holde fast i de retskafne principper, som guderne har lært dem og kan forblive godhjertede. Den sidste tid er kommet, og de Tre Verdeners himmelsport er allerede åbnet. Og Skaberen går allerede i gang med at vælge sådanne mennesker ud, for at frelse dem.

I processen af dannelse, stabilitet og forfald, er intet i kosmos længere rent og ikke længere så godt som i begyndelsen af dets dannelse. Dette er grunden til at kosmos er gået ind i udslættelsesfasen. Med andre ord, er alt inden for de kosmiske legemer i forfald. Ingen levende væsener er lige så gode som de var i begyndelsen, og ingen liv er længere rene, men bærer syndig karma, og derfor skal de tilintetgøres. I religion kaldes dette for "arvesynd." For at frelse kosmos bad Skaberen mange guder og guddommelige herskere om at stige ned i den menneskelige verden, så de i disse omgivelser kunne blive mennesker, udholde lidelse, højne sig, eliminere karma, genopbygge sig selv og igen vende tilbage til himlen. (For mens Skaberen frelser mennesker, genopbygger han også kosmos på ny). Det nye kosmos er fuldstændig rent og smukt. Hvis et menneske, på trods af disse barske omgivelser, kan bevare godhjertede tanker, hvis han kan fastholde traditionelle værdier, selvom han står over for indflydelse af moderne ideologi, og hvis han stadig tror på det guddommelige under påvirkning af ateisme og evolutionsteorien—et sådant menneske vil kunne nå målet at blive frelst og vende tilbage til himlen. Alle de kaotiske fænomener er gudernes endelige arrangement med det formål at teste, hvorvidt væsener kan blive frelst. Samtidig kan mennesker eliminere deres karma mens de udholder lidelse. Alt er gjort for at frelse mennesker tilbage til himlen.

Det vil sige, at mennesker ikke lever i verden for at opnå nogle bedrifter i samfundet. At kæmpe og stræbe i livet, forsøget på at opnå ting, uanset på hvilken måde—alt dette kan

kun gøre mennesker til dårlige mennesker. Meningen med at stige ned til verden for at leve som menneske, er for at eliminere karma og for at kultivere sig selv godt. Mennesker kom til denne verden for at blive frelst, og de blev mennesker for at vente på Skaberen og hans frelse tilbage til himlen. Mens de venter, har de akkumuleret dyd liv efter liv, og dette er formålet med reinkarnation. Den kaotiske verden tjener til at gøre noget stort ud af levende væsener. Der er dog også sådanne tilfælde, hvor nogle mennesker stod over for vanskeligheder og bad guderne om hjælp, men da deres ønsker ikke blev opfyldt, begyndte de at hade guderne. Derfra gik de videre og modsatte sig guderne, og de gik endda ned ad en dæmonisk vej og skabte herved ny karma. Folk som disse skal hurtigst muligt vende sig bort fra dette, søge tilgivelse hos guderne, og angre for at få en chance for at blive frelst. Faktisk er alt i livet—om man fortjener at få noget eller ej, den karmiske konsekvens af de gode og dårlige ting, man har gjort i sine tidligere liv. Hvor meget dyd et menneske har samlet i tidligere liv bestemmer, hvor meget lykke han vil få i dette liv eller det næste. Hvis han har samlet meget dyd, kunne han ombytte den til høje stillinger og lønninger eller til forskellige former for lykke og velsignelse i det næste liv, herunder om man har en lykkelig familie, og hvor godt ens børn vil klare sig. Så dette er den grundlæggende årsag til, at nogle mennesker er rige og andre er fattige, og hvorfor nogle mennesker bliver højtstående embedsmænd, mens andre er hjemløse. Det er ikke som den dæmoniske retorik om den ligelige omfordeling, der udbredes af det onde kommunistparti. Universet er retfærdigt. Væsener belønnes med velsignelser for gode gerninger og skal betale tilbage for dårlige gerninger, om ikke i dette liv, så i det næste. Dette er en uforanderlig lov i universet! Himlen, Jorden, guderne og Skaberen er barmhjertige overfor alle levende væsener. Himlen, Jorden, mennesker og guder er alle skabt af Skaberen, som bestemt ikke vil behandle nogle væsener godt og andre dårligt. Kausale relationer og karmisk gengældelse—det er den virkelige årsag til, om mennesker er velsignede i livet eller ej.

Manifestationen af vinding og tab viser sig i virkelighedens verden som et normalt fænomen i samfundet. I bund og grund skyldes det de karmiske konsekvenser, som et levende væsen selv har forårsaget. Men om man har noget eller ej, om man vinder eller taber, vil det manifestere sig i det menneskelige samfund i overensstemmelse med betingelserne i det menneskelige samfund. Derfor bør man, uanset om man er fattig eller rig i sit liv, gøre gode gerninger, ikke gøre dårlige ting, forblive godhjertet, have ærbødighed over for himlen og guderne og være hjælpsom. På denne måde vil man akkumulere velsignelser og dyd og blive belønnet i det næste liv. Tidligere sagde ældre mennesker i Kina ofte, at man ikke skulle klage over lidelsen i det nuværende liv. Når et menneske gør flere gode gerninger, samler han mere dyd, og så vil han være bedre stillet i det næste liv. Med andre ord, hvis et menneske ikke har gjort noget godt i sine tidligere liv, har han ikke akkumuleret nogen dyd, og det vil ikke nytte noget, hvis han beder om gudernes hjælp. Universet har sine love, og selv guderne skal følge dem. Selv de vil blive straffet, hvis de gør

ting, de ikke bør gøre. Så tingene er ikke så enkle, som folk tror. Tror du, at guderne skal give dig, hvad du ønsker? Forudsætningen er, at du har samlet dyd i dine tidligere liv, som du kan ombytte til det, du ønsker! Dette er bestemt af universets lov. Men fra et grundlæggende perspektiv er dette ikke det endelige formål med at samle dyd. Målet med at samle meget dyd i det jordiske liv er at bane vejen tilbage til himlen, hvilket er det mest afgørende. Det er dog ikke for at ombytte dyd til lykke i ét menneskeliv!

Mester Li Hongzhi

20. januar 2023